

(2002/C 172 E/119)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3690/01**υποβολή: María Sornosa Martínez (PSE) προς την Επιτροπή**

(17 Ιανουαρίου 2002)

Θέμα: Παράνομη απόρριψη λυμάτων στον ποταμό Παλάνθια (Βαλένθια-Ισπανία)

Η Υδρογραφική Συνομοσπονδία του Χούκαρ (CHJ) κατήγγειλε προσφάτως στον Δήμο του Σαγούντο (Αυτόνομη Κοινότητα της Βαλένθια) την παράνομη απόρριψη λυμάτων από τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις του Μοντιβέρ στην κοίτη του ποταμού Παλάνθια. Τα εν λόγω λύματα συνίστανται κατά βάση σε υγρά απόβλητα, υπάρχει ωστόσο η υποψία ότι ενδέχεται να περιέχουν υπόλοιπα τοξικών ελαίων. Το γεγονός ότι οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις του Μοντιβέρ είχαν δημιουργηθεί προ της αστικοποίησης της περιοχής εξηγεί την προέλευση των αποβλήτων, δεδομένου ότι η περιοχή αυτή δεν είναι συνδεδεμένη με το αστικό δίκτυο αποχέτευσης.

Ο Δήμος του Σαγούντο ανακοίνωσε ότι εξετάζει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης για την επίλυση όλων των προβλημάτων που δημιουργούν οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις του Μοντιβέρ οι οποίες έχουν κατασκευασθεί προ τριακονταετίας και πλέον. Παρά ταύτα, οι λύσεις που θα μπορούσε να προσφέρει το εν λόγω σχέδιο καθυστερούν ανεξήγητα να υποβληθούν, αφ' ενός και, αφ' ετέρου, επί του παρόντος ο Δήμος δεν διαθέτει καν οικονομική αξιολόγηση του κόστους που θα απαιτούσε η αστικοποίηση της περιοχής.

Δεδομένου ότι τα απόβλητα αυτά μολύνουν από μακρού ήδη χρόνου τον ποταμό Παλάνθια:

Σκοπεύει η Επιτροπή να προβεί σε σχετική έρευνα προκειμένου να διαπιστωθεί εάν υφίσταται θέμα παραβίασης, από πλευράς των αρμοδίων αρχών, της Οδηγίας 76/464/ΕΟΚ⁽¹⁾ σχετικά με τη ρύπανση του υδάτινου περιβάλλοντος λόγω απόρριψης επικινδυνών ουσιών.

Δεν εκτιμά η Επιτροπή ότι το γεγονός ότι οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις του Μοντιβέρ έχουν λειτουργήσει επί τριάντα και πλέον έτη χωρίς σύνδεση με το δίκτυο αποχέτευσης του Σαγούντο αντίκειται απολύτως προς τις προβλέψεις της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ⁽²⁾ σχετικά με την διαχείριση των αστικών λυμάτων, οπότε και επέβαλε την προθεσμία του τέλους του 2000 προκειμένου τα κράτη μέλη να εγκαταστήσουν συστήματα περισυλλογής και επεξεργασίας των λυμάτων σε αστικά κέντρα άνω των 15 000 κατοίκων;

(1) ΕΕ L 129 της 18.5.1976, σελ. 23.

(2) ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σελ. 40.

Απάντηση της κας Wallström εξ ονόματος της Επιτροπής

(5 Μαρτίου 2002)

Η Επιτροπή δεν ήταν ενημερωμένη για τις συνθήκες που επικρατούν στις εγκαταστάσεις του Μοντιβέρ στις οποίες αναφέρεται το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου.

Όσον αφορά τα βιομηχανικά απόβλητα, η οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων⁽¹⁾ προβλέπει κατ' αρχήν δύο αρχές:

- Στην περίπτωση βιομηχανικών λυμάτων που διοχετεύονται στα αποχετευτικά δίκτυα και στους σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων, τα εν λόγω λύματα υπόκεινται σε εκ των προτέρων καθορισμένους κανόνες ή/και στην έκδοση ειδικών αδειών από τις αρμόδιες αρχές ή το κατάλληλο όργανο.
- Στην περίπτωση άμεσων απορρίψεων βιομηχανικών λυμάτων στα ύδατα υποδοχής, η οδηγία 91/271/ΕΟΚ προβλέπει διατάξεις για διάφορους βιομηχανικούς τομείς (οι οποίοι παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας) που παράγουν βιοαποικοδομήσιμα λύματα και των οποίων οι απορρίψεις αντιστοιχούν σε 4 000 μονάδες ισοδύναμου πληθυσμού (ι.π.) ή και παραπάνω.

Κατ' αρχήν, δεν υφίσταται καμία δεσμευτική υποχρέωση να συνδεθεί η βιομηχανική ζώνη με τον δημόσιο σταθμό επεξεργασίας λυμάτων του Σαγούντο· η βιομηχανική ζώνη μπορεί να έχει τον δικό της σταθμό επεξεργασίας λυμάτων. Για τον λόγο αυτό, η υποχρέωση συμμόρφωσης του σταθμού επεξεργασίας λυμάτων της βιομηχανικής ζώνης δεν συνδέεται με την υποχρέωση συμμόρφωσης του σταθμού επεξεργασίας λυμάτων του Σαγούντο. Αυτή τη στιγμή εκτιμάται κατά πόσον το πολεοδομικό συγκρότημα του Σαγούντο συμμορφούται με την προθεσμία της 31ης Δεκεμβρίου 2000.

Στην περίπτωση άλλων βιομηχανικών τομέων εκτός αυτών που αναφέρονται παραπάνω, πρέπει να εφαρμόζεται η οδηγία 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρύπανσεως που προκαλείται από ορισμένες

επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας⁽²⁾. Κατ'αρχήν, υπάρχουν πολλές κανονιστικές διατάξεις για τις ουσίες του καταλόγου I, για τις οποίες απαιτείται ειδική άδεια με βάση τις ευρωπαϊκές οριακές τιμές ή τα εθνικά πρότυπα εκπομπών σε περίπτωση που ο τομέας δεν καλύπτεται ρητώς από τις σχετικές κοινοτικές οδηγίες (ειδικότερα τις οδηγίες του Συμβουλίου 82/176/ΕΕΚ⁽³⁾, 83/513/ΕΕΚ⁽⁴⁾, 84/156/ΕΕΚ⁽⁵⁾, 84/491/ΕΕΚ⁽⁶⁾, 86/280/ΕΕΚ⁽⁷⁾). Εντούτοις, με βάση τις παρασχεθείσες πληροφορίες ότι απορρίπτονται «μόνο» τοξικά έλαια, δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι εν λόγω οδηγίες. Οι εν λόγω ρύποι εμπίπτουν στην κατηγορία ουσιών του καταλόγου II. Σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη καταρτίζουν προγράμματα για τη μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες εκείνες που έχουν «επιβλαβή αποτελέσματα για το υδάτινο περιβάλλον», συμπεριλαμβανομένης της προηγούμενης έκδοσης άδειας για απορρίψεις που περιλαμβάνουν τις ουσίες του καταλόγου II.

Προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσο στην προαναφερθείσα βιομηχανική ζώνη σημειώνεται παράβαση της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ ή/και της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, είναι απαραίτητο να λάβουμε επιπλέον πληροφορίες σχετικά με:

- το μέγεθος (σε ι.π.) της βιομηχανικής ζώνης·
- το είδος των παραγόμενων λυμάτων·
- ειδικές άδειες/καθεστώδες κανονιστικών διατάξεων που ισχύει για τις απορρίψεις·
- προβλεπόμενη επεξεργασία των λυμάτων που παράγονται στη ζώνη·
- τις χημικές ουσίες που περιλαμβάνονται στις απορρίψεις.

Η Επιτροπή έστειλε επιστολή στις ισπανικές αρχές με την οποία ζητά πληροφορίες για τα ανωτέρω, καθώς και την υποβολή των παρατηρήσεών τους όσον αφορά την εφαρμογή των οδηγιών 91/271/ΕΟΚ και 76/464/ΕΟΚ εν προκειμένω. Η Επιτροπή δεν θα διστάσει να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει τη πλήρη συμμόρφωση με την ευρωπαϊκή κοινοτική νομοθεσία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 135 της 30.5.1991.

⁽²⁾ ΕΕ L 129 της 18.5.1976.

⁽³⁾ Οδηγία 82/176/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1982, περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απορρίψεις υδραργύρου από τον βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων, ΕΕ L 81 της 27.3.1982.

⁽⁴⁾ Οδηγία 83/513/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1983, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις καδμίου, ΕΕ L 291 της 24.10.1983.

⁽⁵⁾ Οδηγία 84/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 1984, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων, ΕΕ L 74 της 17.3.1984.

⁽⁶⁾ Οδηγία 84/491/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1984, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοεξανίου, ΕΕ L 274 της 17.10.1984.

⁽⁷⁾ Οδηγία 86/280/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ, ΕΕ L 181 της 4.7.1986 όπως τροποποιήθηκε ΕΕ L 221 της 7.8.1986· ΕΕ L 158 της 25.6.1988.

(2002/C 172 E/120)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3691/01

υποβολή: María Sornosa Martínez (PSE) προς την Επιτροπή

(17 Ιανουαρίου 2002)

Θέμα: Επέκταση του λιμένος του Σαγούντο (Αυτονομία της Βαλένθια — Ισπανία)

Οι λιμενικές αρχές της Βαλένθια προωθεί σχέδιο για την επέκταση των λιμενικών εγκαταστάσεων με σκοπό, μεταξύ άλλων, την τοποθέτηση επί του νέου νότιου μόλου εγκατάστασης αεριοποίησης καθώς και άλλων εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης του θαλασσιού εμπορίου. Το εν λόγω σχέδιο βασίζεται σε δήλωση περιβαλλοντικών επιπτώσεων (BOE 194 της 14ης Αυγούστου 2001) στην οποία απαριθμούνται μια σειρά προϋποθέσεων προκειμένου να εξασφαλισθεί η σταθερότητα της ακτής και να αποφευχθούν αρνητικές επιπτώσεις στη ζώνη LIP και ZEPA «Marjal dels Moros».

Παρά ταύτα, οικολογικές οργανώσεις, συνδικάτα και πολιτικά κόμματα, έχουν διατυπώσει κατηγορίες κατά του σχεδίου, διότι:

- η δήλωση περιβαλλοντικών επιπτώσεων δεν λαμβάνει υπόψη την μεταβολή της ακτογραμμής που προκύπτει και η οποία επιδεινώθηκε έτι περαιτέρω από τις ισχυρές καταιγίδες της 11ης Νοεμβρίου 2001 (η διάβρωση μπορεί να προσβάλει σοβαρά τη ζώνη LIP και ZEPA). Η επέκταση του λιμένος θα επιδείνωνε την κατάσταση αυτή,